Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Z obsahu:

- S láskou čekáme na příchod Spasitele – str. 3
- Hrad v číslech roku 2020 – str. 4
- Distanční výuka na naší škole – str. 6
- Provoz v knihovně v době protivirových opatření – str. 10
- Za skromnou krásou tradičních Vánoc – str. 12
- O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku… – str. 17
- Cykloturistický rok 2020 – str. 19

Ročník XXX
číslo 4 / 2020
prosinec 2020 – březen 2021

Úspěšný dotační rok

Vážení spoluobčané,
když jsme si na konci roku 2019 užívali vánoční pohody, netušili jsme, kdo a co nás bude provázet celým rokem 2020. Slovo Covid-19 zná i malé dítě, s ním vstáváme i uléháme. Mnozí z nás si uvědomili, co je v životě důležité a bez čeho se klidně obejdeme. Z hodiny na hodinu se nám změnil způsob života, museli jsme a musíme akceptovat různá nařízení a omezení, abychom virus co nejrychleji porazili a mohli se zase vrátit k normálnímu, běžnému způsobu života.

Život v obci se však nezastavil, pracovalo se na všech frontách. V letošním roce jsme byli úspěšní v získávání finančních prostředků z dotačních titulů Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva financí a Královéhradeckého kraje.

Podařilo se dokončit rekonstrukci místní komunikace od transformátoru k cyklostezce a mezi novými rodinnými domky u bývalé Tiby. Rozšířili jsme herní prvky na dětská hřiště v Bělé u Pecky, ve Lhotě u Pecky a u bytového domu v Desateru. Bytový dům se podařilo díky dotaci zateplit, vyměnit okna a upravit parkovací plochy okolo domu.

I na náměstí se pracovalo, restaurátorka paní Poláková zahájila práce na morovém sloupu, který by měl být dokončen v roce 2021.

Největší finanční injekci ve výši 12 milionů Kč jsme obdrželi na obnovu fasády a výměnu oken a dveří v naší základní škole, konečně byly vyslyšeny naše opětovné žádosti na různých ministerstvech. Naše školička dostane tento dárek ke svému 110. výročí od svého založení o rok později.

I naši krajští zastupitelé splnili, co slíbili, máme opravený úsek silnice III. třídy od obecního úřadu na náměstí. V rámci těchto prací jsme upravili prostor před úřadem a hasičskou zbrojnicí. V garážích se ještě pracuje, byly provedeny stavební úpravy – rozšíření vjezdu pro Tatru a zabudována nová sekční vrata. V souvislosti s těmito úpravami se odkouřily garáže, položila nová podlaha a rozšířila elektroinstalace včetně svolávacího a zabezpečovacího zařízení.

Pokračovali jsme v rekonstrukci veřejného osvětlení, letos byla na řadě Bělá u Pecky.

Podařilo se nám získat finanční prostředky na zateplení dalšího bytového domu u bývalé Tiby. V příštím roce bude zahájeno zateplení domu, výměna oken, vybudování centrální kotelny a rekonstrukce fasády. Doufejme, že se zde podaří vytvořit příjemné bydlení a už nebudeme slýchat hanlivé rčení „dům hrůzy“.

Chceme pokračovat v opravách místních komunikací, máme zadány projekty na opravy cest v Chudobinci, Žižkově, pod kostelem a ve Lhotě. Uvědomujeme si, že vše nepůjde najednou, ale doufáme, že i nadále budou vypsané dotační tituly na tyto akce.

Rok 2020 se s námi pomalu loučí, byl jiný, já jsem se přesvědčila, že když jsme v úzkých, tak se můžu obrátit na mnoho z vás a vy jste ochotni pomoci, za to bych vám chtěla ze srdce poděkovat. Je dobré vědět, že žijete mezi lidmi, na které se můžete spolehnout a kteří vás v tom nenechají.

Proto bych vás chtěla požádat, vydržme, dodržujme nařízení a pravidla 4 R, používejme selský rozum, jen tak se budeme moci co nejrychleji vrátit k normálnímu životu v našich obcích. Vždyť Vánoce jsou svátky klidu, míru a pohody. Tak letos si to opravdu vyzkoušíme. Buďme s našimi nejbližšími, chraňme naše nejohroženější skupiny. Buďme ohleduplní k druhým a pomáhejme si.

Přeji vám všem krásné a klidné vánoční svátky, v roce 2021 pevné zdraví, štěstí, dobrou náladu a kolem sebe samé dobré lidi. Ať se vám vyplní ty nejtajnější sny a přání.

Hana Štěrbová

S láskou čekáme na příchod Spasitele

Prožíváme advent, milí spoluobčané, sestry a bratři a brzo budou Vánoce. Svatá Korona (Štěpánka) a Viktor byli možná manželé, kteří se stali ve 2. století mučedníky, jejichž ostatky získal i Karel IV. do Prahy. Někteří vzývali Koronu jako pomoc při hazardních hrách a jiní zase hledali její pomoc z nebe při epidemii. Epidemie nás postihla a o peníze jde taky, protože obchodní činnost byla na mnoha místech zastavena a naplno se rozběhne při rozvolnění. Ale asi ne všem, kvůli následkům pandemie. Vánoce bez komerce ani nemůžou být, jako jsme již na to všichni zvyklí, ale přesto se Vánoce odehrávají a stávají jinde a jinak. Jména Adam a Eva, které připomene kalendář na Štědrý den, byli první lidé, stvoření spolu se zvířaty, ale první lidský pár je stvořený na Boží obraz, má rozum a vůli, tělo a duši. Pro neposlušnost Bohu (ale jablko to nebylo) byli z ráje vyhnáni a museli zemřít. Bohužel letos to zvlášť zakoušíme epidemii Covid-19, kdy zemřelo spousty nám drahých příbuzných a jejich místo u štědrovečerního stolu bude prázdné. Zjevení sv. Jana – Apokalypsa, poslední kniha Nového zákona píše, že Bůh setře lidem každou slzu… Zjevení 21,4: „On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek, ani křik, ani bolest už nikdy nebude; neboť minulé věci pominuly.“ Je to již ten vhled do věčnosti, kde po smrti a očistci v nebi zakusíme pouze radost a blízkost, setkání s Bohem a beránkem Ježíšem, svatými a našimi příbuznými. Svatá Terezička si troufla říci: „Neumírám, ale jdu do života.“ Náš život je hříchem narušený, ale hned v Genesis 3,15 je zaslíbení, „protoevangelium“ o narození ze ženy toho, kdo rozdrtí moc zla – hada. Proto je Maria nazvána nová Eva a Ježíš nový Adam. Dějiny spásy probíhají napříč dějinami židovského národa a v příhodném – kairos – čase spásy se narodil Spasitel – očekávaný Mesiáš. On, Syn Boží, sice taky zakusí smrt, kterou překvapivě porazí moc ďábla. Ale na třetí den je vzkříšen a zjevuje se církvi – apoštolům a ženám, těm, kteří s láskou čekají na jeho příchod. Slavíme advent a připravujeme se modlitbou na Vánoce – maličká skupina věřících; nebo to připouštíme okrajově vedle hlavních činností, nebo nás to vůbec nezajímá. Bůh mluví skrze písma, slova proroků. Hle Panna počne a porodí syna… Izaiáš 7,14. Dáš mu jméno Ježíš, neboť on spasí svůj lid od hříchů. Matouš 1,21, Lukáš 1,31. Přijďme se mu poklonit jako chudí pastýři, vstupme do kostela k betlému a poděkujme mu za to, co dostáváme, co máme. Ale také prosme o jeho milost, pomoc ve věcech, s kterými si rady neumíme, ať do nich vstoupí i Boží pomoc, přímluva Panny Marie. Letos před Vánoci se chystá na nebi úkaz podobný v době narození Ježíše, konjunkce, přiblížení Jupitera a Saturna. Svátek Tří králů v Matoušově 2. kapitole vede krále - mágy - učence do Jeruzaléma a posléze do Betléma. 6. ledna začínají slavit Vánoce spolu s námi i pravoslavní a ortodoxní věřící. Ať i nás světlo hvězdy nebo světlo Písma dovede k poznání Spasitele.

Dovolte, abych vám popřál požehnané Vánoce, šťastný nový rok 2021, aby byl pro nás především rokem překonání korona krize, ale i naplněný pokojem a radostí.

P. Lubomír Pilka

Vánoční Bohoslužby – Pecka a okolí

Štědrý den
čtvrtek 24. 12.
Otevřen Betlém Pecka
14–15.30 hod.
Vidochov – 14 hod.

PŮLNOČNÍ MŠE
Borovnice – 16 hod.
Mostek – 20.30 hod.
Pecka – 22 hod.

Boží Hod Vánoční
pátek 25. 12.
Otevřen Betlém Pecka
14–16 hod.
Borovnice – 8 hod.
Pecka – 9.30 hod.
Mostek 11 hod.

Sv. Štěpán
sobota 26. 12.
Otevřen Betlém Pecka
14–15.30 hod.
Pecka – 9.30 hod.

Svátek Sv. Rodiny
neděle 27. 12.
Otevřen Betlém Pecka
14–16 hod.
Borovnice – 8 hod.
Pecka – 9.30 hod.
Mostek – 11 hod.
Vidochov – 15 hod.

Silvestr
čtvrtek 31. 12.
Pecka – 16 hod.
poděkování a prosba o pomoc

Nový rok
pátek 1. 1. 2021
Otevřen Betlém Pecka
14-15.30 hod.
Borovnice 8 hod.
Pecka – 9.30 hod.
Mostek – 11 hod.

Tříkrálová mše
sobota 2. 1. 2021
Vidochov – 15 hod.

Tři Krále
Neděle 3. 1. 2021
Otevřen Betlém Pecka
14–15.30 hod.
Dnes: Žehnání+ vody+ křídy+ kadidla
Borovnice – 8 hod.
Pecka – 9.30 hod.
Mostek – 11 hod.

Otevřením Peckovského betléma jste srdečně zváni k tiché modlitbě + si vzít betlémské světlo. Prosíme o zachování hygienických předpisů!

Hrad v číslech roku 2020

Jak divně hradní sezona začala, tak divně i skončila. Neplánovaně, přísným uzavřením kvůli epidemii koronaviru hned na začátku října. Skoro celý měsíc, i když jen víkendového a svátečního provozu nám chyběl. Nicméně, všechno jsme sečetli, spočítali, a tak můžeme hodnotit i statistická čísla.

Hradní sezóna začala 27. května a skončila 11. října. Mezi těmito dny bylo otevřeno celkem 108 dní. V roce 2019 to ale bylo o 40 % víc, a to 152 dní. Takže v počtu otevřených dní koronavirová krize do hradních čísel zasáhla velmi podstatnou měrou. Krom obvyklých otvíracích dnů to byly hlavně dny, kdy mělo být na hradě slavnostní otvírání, velikonoční svátky, kostýmované prohlídky.

Během těch 108 dní přišlo na prohlídku hradu celkem 18 782 lidí. O 1 002 návštěvníky (-5 %) méně oproti roku 2019. Denní průměr návštěvnosti v roce 2020 byl 173 lidí, kdežto v minulém roce 130. Vzhledem k tomu, že jsme museli provázet menší skupiny návštěvníků, množství jednotlivých prohlídek vzrostl o více než třetinu. Podstatný propad otvíracích dní ale neznamenal tak výrazný propad v návštěvnosti. Sezóna z tohoto pohledu byla hodně koncentrovanou šťávou.

Obvykle nejnavštěvovanějším dnem na hradě je samotné jeho Otvírání a pak doba okolo červencových svátků. Otvírání se letos nekonalo a ani sváteční prázdninové dny nebyly letos na návštěvníky nejbohatší. Trochu raritou je fakt, že stejně jako v loni byl nejsilnějším dnem 4. srpen. Vloni neděle, letos úterý a přesto i ve všední den jsme zaznamenali rekordních 599 návštěvníků. O 269 lidí (o 88 %) víc než o návštěvníky nejbohatším dnu loňského roku. Naopak nejméně jich pak bylo 13 ve čtvrtek 28. května.

V řeči čísel nemůže chybět ani zmínka o tržbách. Ze vstupného hrad utržil při stejné výši vstupného jako v minulých letech celkem 1 121 625 Kč. Propad tržeb ze vstupného oproti roku 2019 je 60 500 Kč. Samozřejmě návštěvníci neutráceli jen za vstupenky, do pokladny za prodej upomínek a knih to bylo celkem 266 940 Kč, o necelých 33 000 méně než v loni. Největším tahákem zůstávají tradiční turistické vizitky, kterých se prodalo 3 893 ks. Dalším velmi oblíbeným suvenýrem zůstávají i nadále turistické dřevěné známky, těch s Kryštofem Harantem jich letos návštěvníci koupili 829. I v době elektronické je zájem o papírové pohlednice, kterých se prodalo 2 171 ks.

Čeho výrazně ubylo, jsou svatební obřady. Těch se uskutečnilo jen 9, oproti loňským 19 a předloňským 27. Takže na poli svatebním covid řádil velmi výrazně. Snad bude příští výroční rok nejenom v tomhle ohledu přívětivější.

Výroční rok 2021? Ano. Připomínat budeme hned dvě významná výročí se vztahem k Pecce. V červnu příštího roku uplyne 400 let od staroměstské popravy 27 českých pánů a tudíž od smrti nejznámějšího majitele peckovského hradu Kryštofa Haranta. Na jeho počest se opět v červnu uskuteční Harantovské slavnosti historického zpěvu s hodnocenou přehlídkou sborů a koncerty na hradě i v peckovském kostele. K červnu se váže i druhé, tentokrát stoleté hradní výročí příštího roku. V pondělí 13. června 1921 došlo k předání hradu Pecka od Karla z Trauttsmandorffu do vlastnictví obce. Věrme, že to podmínky dovolí a že se tak setkáme na řadě kulturních i společenských akcích, které tyto dvě významné události z peckovské historie budou během celého roku 2021 připomínat.

Nezbývá než poděkovat všem, kteří se o chod hradu v letošním roce starali. Průvodcům a průvodkyním, spolehlivé uklízečce paní Varadiové, obsluze hradního bistra a v první řadě všem návštěvníkům, bez kterých by naše práce měla mnohem menší smysl.

Mockrát děkujeme a přejeme vám krásné vánoční svátky a vydařený rok 2021.

Honza Murdych
kastelán hradu Pecka

Harant a jeho Pecka

K připomínkám 400. výročí popravy Kryštofa Haranta a 100. výročí převzetí hradu městečkem

Těšit se můžete na celoroční program: Kostýmované prohlídky, Harantovské slavnosti historického zpěvu, Cesta na Jeruzalém pro děti.

Přednášky, koncerty, výstavy a další setkání s osobností Kryštofa Haranta napříč staletími.

V roce 2021 si připomeneme rovněž 140. výročí založení SDH Pecka a 111. výročí stavby školy.

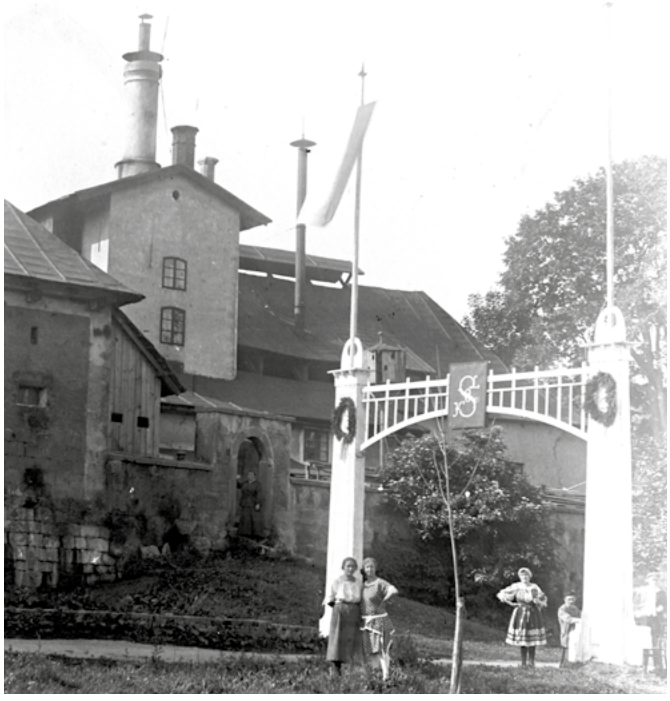

Distanční výuka na naší škole

Pro distanční výuku jsme zvolili jednotnou platformu Microsoft Teams. Vytvořili jsme pro každého žáka i učitele e-mailový kontakt, kterým se každý připojí do aplikace. Tuto aplikaci lze otevřít na počítači, tabletu i chytrém telefonu. Všechny děti Teams ovládají, ty menší s dopomocí rodičů. Někteří využili možnosti půjčit si školní notebook.

Jak aplikace funguje? Každý učitel si vytvořil tzv. tým pro svůj předmět, do kterého zařadil jednotlivé žáky. Žákům se tento předmět/tým zobrazí. V rámci tohoto týmu vyučující zadává úkoly, které žáci do určitého data odevzdávají. Odevzdaný úkol se zobrazí učiteli a ten práci ohodnotí, okomentuje a pošle zpět dítěti. Existuje tedy okamžitá zpětná vazba.

Dále se v týmu konají online hodiny. Jsou naplánovány předem, dětem se zobrazují v kalendáři (společném pro všechny předměty) i v samotném předmětu. Žáky je tedy možné vidět i slyšet (nejsou-li zrovna technické problémy – wifi, mikrofon, kamera...). Lze i sdílet obrazovku – učitel si na svém PC zobrazí, co potřebuje dětem ukázat, a ty to na svém zařízení vidí.

Online se lze spojit i okamžitě, prostě jen „zvednete“ sluchátko.

Oproti jarní distanční výuce je práce v aplikaci Teams mnohem pohodlnější než forma komunikace přes e-maily. V případě nutnosti je možné žákovi zavolat a vyřešit s ním problém hned. Zároveň je možné si ověřit, zda dotyčný vysvětlení pochopil. Hojně je žáky využíván i chat jako forma rychlého kontaktu, ujištění se o správnosti svého počínání.

Žádná aplikace není bez chyb a určitě i Teams je má. Výhodnou ale je, že vše je na jednom místě. Musíme pochválit žáky i rodiče, práce přes tento program funguje.

Není ovšem nad to, když máme žáky ve škole.

2. třída

Distanční vzdělávání ve 2. třídě probíhalo nejprve formou zadávání úkolů přes e-mail. Každý den byla žákům zadána práce, kterou svědomitě plnili a s pomocí rodičů odesílali ke kontrole.

Po podzimních prázdninách již probíhala výuka online v programu Teams. Všichni žáci se výuky účastnili a aktivně spolupracovali. S programem se naučili pracovat a učení nových věcí bylo snadnější.

Po návratu do školy jsme moc rádi, že se zase můžeme učit společně.

Alena Žáčková

První třída za obrazovkou

Od 14. října děti musely zůstat doma. Úkoly se k dětem dostávaly přes rodiče do mailu. Protože jsme na začátku ještě nepracovali online, některé úkoly byly obohacené videem. Po podzimních prázdninách nastala změna, i první třída se připojila online. Nejprve se scházela celá třída, ale dětí je letos ve třídě mnoho, museli jsme se rozdělit. Vznikly čtyři skupinky, ve kterých nebylo více jak šest dětí. Děti se dostaly častěji ke slovu. V menších skupinách se také lépe ukazovaly psané podoby písmen. Musím děti moc pochválit, jak doma pilně pracovaly, zadané úkoly měly téměř vzorně vypracované. Velké „díky“ patří hlavně rodičům a prarodičům, kteří se dětem denně věnovali, procvičovali a připojovali děti na schůzky. Díky nim jsme se mohli posunovat v učení pomalu dál. Jsme rádi, že se mohla první a druhá třída znovu vrátit do lavic, protože právě pro tyto ročníky je online výuka velmi náročná. Děti ocenily, že mohou vidět své kamarády. Doufejme, že už ve škole zůstaneme a zdraví se nás bude držet.

Lenka Kupková

3. třída

Vzdělávání třetího ročníku probíhá online prostřednictvím aplikace Teams. Přes počáteční neduhy se všichni žáci naučili s aplikací pracovat. V rámci online výuky se učíme nejen nové učivo, ale také se žáci učí používat moderní technologie. I přes občasné úskalí, které s sebou online svět přináší, probíhá výuka dobře. Online výuku vnímáme jako dobrý prostředek ke kontaktu mezi žáky a učitelem. Poděkování patří také rodičům, kteří žákům s online výukou pomáhají.

Sabina Špůrová

4. třída

Žáci 4. třídy se aktivně zapojují do online výuky, ochotně spolupracují, rádi komunikují, přihlašují se na hodiny všichni. Díky jejich skvělé spolupráci nám učivo jde krásně od ruky, stíháme úplně bezvadně naplánované učivo. Zadané úkoly taktéž plní velmi pečlivě a svědomitě. Nezbývá mi, než je velmi pochválit!

Jana Morávková

5. třída

Do distanční výuky 5. třídy se zapojilo všech 14 páťáků, pravidelně se účastní online hodin podle rozvrhu. Větší důraz je kladen na hlavní předměty český a anglický jazyk, matematika, přírodověda a vlastivěda. Díky kontaktu s učitelem a sdílené obrazovce je možné probírat nové učivo, i když výklad, didaktické hry, a především osobní kontakt, jsou nenahraditelné. A některé obtížnější učivo je pro děti velice náročné. Nezapomínáme ani na výchovy a chvilku popovídání si mezi sebou, jak se máme a co děláme, jak trávíme volný čas bez spolužáků. Všichni se však shodneme na tom, že už moc těšíme do školy, až se všichni sejdeme v naší třídě každý ve své lavic.

Monika Rejlová

6. třída

Distanční výuka 6. třídy započala 12. října. Žáci pracují na rozdíl od jara v certifikovaném programu Teams, který má širokou škálu možností. Výuka online, zadání úkolů, kvízy. 6. třída se pravidelně účastní online výuky, pracují jako celek spolehlivě. Zadané úkoly plní dobře a včas, na způsob práce si operativně zvykli. Rádi si povídají, je zřejmé, že jim chybí každodenní sociální kontakt. Jako oživení a nový impuls jsou hodiny anglického jazyka jsou od poloviny listopadu s rodilou mluvčí.

Libor Stuchlík

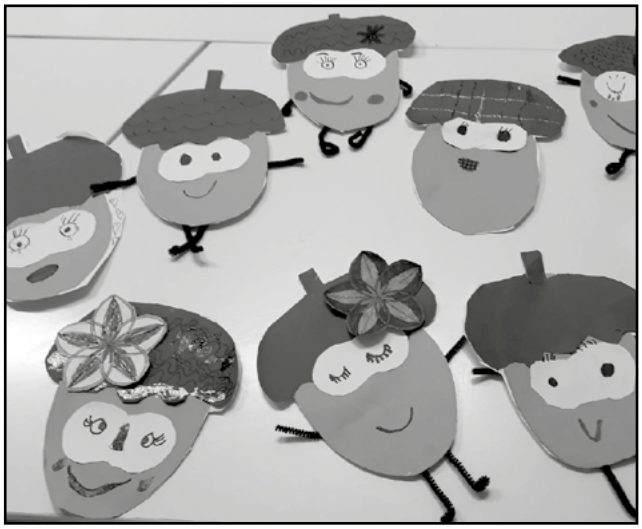

Rodilá mluvčí na naší škole

Letošní podzim výuku angličtiny na naší škole opět rozšířila návštěva rodilé mluvčí. Od poloviny listopadu se tak děti během distanční výuky setkávají s paní Mandi Petrák ze Spojených států amerických, která u nás bude 4 týdny působit.

Naše rodilá mluvčí si pro děti připravila řadu her a cvičení, kterými dobře procvičujeme dosavadní znalosti z anglického jazyka. Ve všech třídách druhého stupně a v 5. třídě je navíc i jednou týdně čistě konverzační hodina, ve které děti dostávají možnost zlepšit své komunikační dovednosti. Nesmíme zapomenout ani na kulturní specifika a tak se děti dozvídají „z první ruky" i o aktuálních amerických svátcích – Dni Díkůvzdání a Vánocích.

Výuka se setkává s velmi kladnými ohlasy a je pro děti přínosná. Těšíme se na další hodiny!

Eva Demmerath, Marek Fanta

Distanční výuka – ČJ 2. stupeň

Český jazyk se v běžném režimu učí v každém ročníku 4 hodiny. Pro distanční výuku jsem zvolila 2 hodiny online, další 2 hodiny žáci pracují samostatně. V online hodinách se zabýváme převážně mluvnicí. Probíráme nové učivo, procvičujeme vysvětlenou látku. Tempo je ale mnohem pomalejší. Samostatná práce spočívá v procvičování mluvnického učiva, samostudiu informací o autorech z různých krátkých audio/video dokumentů, četbě a rozboru literárních textů z čítanek, rozboru textů z hlediska slohu, vlastnímu tvoření krátkých slohových cvičení.

Práce je zadávána v den, kdy je čeština v rozvrhu. V případě některých úkolů je dáván čas do druhého dne (četba a rozbor delších literárních textů, slohová cvičení…).

Žáci se na online výuku přihlašují všichni, pokud se neúčastní, jsou omluveni, jen zcela výjimečně se neomluví. Většina dětí si našla systém, jak pracovat, a zadanou práci plní.

ŠK

Domácí projekt – Máme doma robota

Na začátku školního roku jsme získali dotaci KHK na projekt Robo-rojení. V rámci projektového dne děti už pracovaly poprvé s ozoboty. Připraveny pro ně jsou i stavebnice mindstorm z Lega. Jenže k tomu potřebujeme mít děti ve škole. Tady nám zatím covid dělá neplechu.

Součástí projektu měla být i velká přehlídka robotů, které děti mají doma, s názvem Máme doma robota. Vzhledem k situaci jsme ji museli trochu upravit a vznikl domácí projekt. Děti doma pátraly nejen po robotech, kteří jako robot opravdu vypadají, ale i po těch, kteří jsou maskovaní. Objevily toho spoustu: roboty plyšáky, roboty dekorace, roboty hračky, ale také roboty pomocníky. Před nimi se otevřel veliký svět plný robotů. Robotem, který jde nějak programovat, je totiž chytrý kávovar, chytrá pračka nebo sušička, robotický vysavač, chytrá pečící trouba. A to nesmíme zapomenout na roboty, kteří pomáhají maminkám s vařením a pečením: krouhají, melou, šlehají atd. Tyto roboty děti vyfotily a fotky poslaly. Ve škole z nich potom uděláme přehlídku.

Teď už nás hlavně čeká přímá práce se stavebnicemi robotů. Držte nám palce, ať se povede. Připravujeme totiž jejich závody a předvedení veřejnosti. To vše pod hlavičkou dotace KHK v rámci projektu Robo-rojení.

Alena Müllerová

ZÁVODY V BĚHU NA HISTORICKÝCH LYŽÍCH

a zabijačkové hody

Srdečně vás zveme na další ročník závodů v historickém lyžování. Tentokrát v termínu 30. 1. 2021 na tradičním místě areálu Koupaliště a kempu Pecka. Prezence závodníků je od 13 hod. a závod odstartuje ve 14 hod. Vyzýváme všechny muže, ženy a děti, aby prohledali půdy a přišli si zazávodit nebo jen tak v dobovém oblečení povzbuzovat a ochutnat zabijačku.

Během celého programu, který začne v 10 hod. v místní restauraci zabijačkovými hody, zahraje kapela Náhoda Pecka.

V restauraci pro vás připravíme: zabijačkový guláš, světlé i tmavé jitrnice, prejt, tlačenku, prdelačku, pečené kroupy a pro hosty, kteří zabijačce, nabídneme nabídneme domácí buchty, párek v rohlíku, smažený sýr a nově 100% hovězí burger s karamelizovanou cibulí a sedláckými brambory. Veškeré výrobky si můžete nechat zabalit s sebou nebo v pohodlí zkonzumovat ve vytápěné restauraci. Za barem vám nabídneme pivo z pivovaru Bernard a Klášter, svařené víno, čaj, limonádu a i něco ostřejšího.

Budeme se těšit na vaši návštěvu. Skol!

Kolektiv Koupaliště a kempu Pecka

Jak probíhá provoz v knihovně v době protivirových opatření

Provoz v knihovně se na podzim letošního roku různě měnil, a to dle vládních opatření, které byla zavedena z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru na území České republiky. První omezení přišlo v říjnu, kdy s účinností od 12. 10. byly zrušeny všechny akce v knihovně. Přišli jsme o besedu se spisovatelem Vlastimilem Vondruškou a některé další akce, které se v knihovně chystaly. Byly také zrušeny společné přednášky VU3V. Studenti ale dostali možnost pokračovat ve studiu z domova a toho také všichni využili. Výpůjční služby byly poskytovány i nadále bez omezení s dodržováním hygienických opatření.

Brzy nato, od 22. 10., byl vládou zrušen provoz knihoven na dobu neurčitou. Nebylo možno půjčovat knihy, vstup do knihovny nebyl veřejnosti dovolen. Čtenáři se nejvíce báli, že nebudou mít co číst a také měli strach z nedodržení výpůjční lhůty, z toho důvodu měli spoustu dotazů ohledně vracení knih. Upozornili jsme je, že všechny výpůjčky jsou pravidelně prodlužovány a nikomu nehrozí žádné sankce. Během tohoto období jsme v knihovně připravili nové služby – bezhotovostní úhradu registračního poplatku a bezkontaktní půjčování knih z vlastního fondu knihovny. Registrovaní čtenáři tak mohli využít po dobu vyhlášeného nouzového stavu dovoz knih domů. Knihy byly doručeny bezkontaktně s dodržením všech hygienických opatření. Služba byla pouze pro dospělé čtenáře, bezplatná a kapacitně omezená (přednost měli senioři, imobilní čtenáři, hendikepované osoby a osoby v karanténě). Těmto osobám budeme službu poskytovat i nadále, i v nastávajících „lepších dobách“ (doufejme), kdy bude provoz knihoven obnoven.

Krizová opatření stále platí a v současné době se řídíme podle tabulky systému PES. To znamená:

- **Stupeň č. 5:** *Pouze bezkontaktní výdej a vracení výpůjček (po domluvě možnost dovozu knih domů)*
- **Stupeň č. 4:** *Pouze výdej předem objednaných výpůjček a jejich vracení přes výdejní okénko (nutné objednat knihy telefonicky nebo e-mailem)*
- **Stupeň č. 3:** *Omezení počtu osob v prostorách knihovny - maximálně 2 osoby, rozestupy 2 m mezi uživateli. Organizační a režimová opatření (roušky, dezinfekce rukou)*
- **Stupeň č. 2:** *Omezení počtu osob v prostorách knihovny - maximálně 4 osoby, rozestupy 2 m mezi uživateli. Organizační a režimová opatření (roušky, dezinfekce rukou)*
- **Stupeň č. 1:** *Pouze organizační a režimová opatření: roušky, rozestupy, dezinfekce rukou*

O přechodu mezi stupni rizika a změnou režimu v knihovně upozorňujeme uživatele prostřednictvím mobilního rozhlasu, webových stránek a na informačních vývěskách knihovny.

Výdejní okénko

Od 23. listopadu byl v knihovně možný výdej předem objednaných knih a jejich vrácení přes výdejní okénko. Předávali jsme pouze po předchozí domluvě požadované knihy v dohodnutém termínu v přesně stanovenou dobu na chodbě před knihovnou. Knihovna zůstávala i nadále uzavřena. Se čtenáři jsme jednali o předání individuálně s tím, že jsme se snažili každému co nejvíce přizpůsobit. Knihy bylo a stále je možné objednávat:

- přes elektronické čtenářské konto: informace na https://pecka.knihovna.cz/
- e-mailem na adrese: knihovna.pecka@seznam.cz
- telefonicky na č.: 493 799 015, 602 556 142

Bezhotovostní úhrada registračního poplatku

Platbu lze provést na účet číslo: 1163005329/0800 Variabilní symbol: 3314 + číslo čtenářského průkazu. Poplatek na jeden rok činí pro dospělé 60 Kč a pro děti, studenty a seniory 40 Kč. Do zprávy pro příjemce uveďte prosím Vaše jméno.

VZOR: platba dospělého čtenáře Josefa Nováka, č. průkazu: 1000 —> Zašlete prosím 60 Kč na účet č. 1163005329/0800 s variabilním symbolem 33141000 a do zprávy pro příjemce napište Josef Novák.

Registrace proběhne v nejbližším možném půjčovním dni. Dejte nám vědět na e-mail knihovny nebo telefonicky o uhrazení poplatku a registrace proběhne ihned.

Upozornění: číslo průkazu je uvedeno na vaší čtenářské legitimaci.

Nové knihy v knihovně

Jaké knihy jsme pro Vás přichystali na sváteční pohodovou dobu vhodnou ke čtení? Tentokrát se podíváme do knihovny na výběr ze zajímavých titulů, které byly pořízeny v období října a listopadu 2020.

J. P. DELANEY
Dokonalá manželka
Praha: Ikar, 2019

Napínavý psychologický thriller o umělé inteligenci. Dokonalý život. Dokonalá láska. Dokonalá lež. Abbie se vzbudí, bolí ji každičký kousek jejího těla a nepamatuje si, kdo je, kde se nachází ani jak se tam ocitla, a tak ji hned napadne, že je v nemocnici – že měla těžkou nehodu. Muž sedící vedle její postele tvrdí, že je její manžel. Ona je prý nadaná umělkyně, vášnivá surfařka, milující matka a dokonalá manželka. A také jí tvrdí, že měla před pěti lety děsivou nehodu a jen díky tomu, že je Tim vizionář a díky obrovskému technologickému průlomu, byla přivedena zpět z propasti. Abbie je zázrakem vědy. Ovšem když se Abbie začnou vybavovat střípky vzpomínek, zjišťuje, že její předchozí život asi nebyl tak úžasný, jak jí Tim tvrdí. Může mu věřit? A co se vlastně před pěti lety stalo?

Michaela KLEVISOVÁ
Drak spí
Praha: Motto, 2020

V detektivce oceňované české autorky se v malé vesničce probouzí starý nevyřešený případ a plodí nové zločiny. V zapadlé jihočeské vesničce se před čtrnácti lety odehrálo něco, o čem Eliščina matka už nikdy nechtěla mluvit. Dospělá Eliška se teď vrací, aby dávné události pochopila. Po jejím příjezdu však zmizí mladá žena a další je zavražděna. Spojitost zločinu se starým nevyřešeným případem nakonec přivede na scénu Josefa Bergmana. A kriminalista během pátrání po vrahovi zjišťuje, že místní před ním tají temnou minulost i vlastní skříně plné kostlivců.

Camilla LÄCKBERG
Ženy bez slitování
Praha: Motto, 2020

Švédský psychologický thriller o trojici žen, jež čelí domácímu násilí. Ingrid se vzdala vlastní novinářské kariéry, aby podporovala svého manžela, šéfredaktora největšího bulvárního deníku ve Švédsku. Manžel ji však podvádí. Učitelka Birgitta je vážně nemocná, přesto se neléčí. Nechce, aby si někdo všimnul utajovaných modřin, následků výprasků od manžela. Ruska Viktoria musí doma trpět pravidelné ponižování. Její muž si ji koupil přes internet a ona mu nyní slouží jako domácí otrokyně. Tři různé ženy spojuje společný problém - domácí násilí. Existuje nelegální, leč účinný způsob, jak se tyranských partnerů zbavit: Tři vraždy!

Vojtěch MATOCHA
Prašina: Černý Merkurit
Praha: Paseka, 2019

Pokračování dobrodružného příběhu pro starší děti. Prašinu sevřel mráz, neobydlené ulice jsou zaváté sněhem. Od prvního dobrodružství Jirky a En uplynulo několik měsíců, přímo v tajemné čtvrti si vybudovali klubovnu zvanou Doupě a objevili prašinskou část Krchleby, ze které přichází hrozba pro celé město. Přesto se zdá, že jejich přátelství slábne. Na koho se ještě mohou spolehnout, když i oni dva před sebou mají tajnosti? Pod ocelovým nebem se odehraje strhující příběh, který vyvede z omylu všechny, kdo si mysleli, že na Prašině může nastat klid. Působivé ilustrace odhalí nová zákoutí a tajné stezky křižující záhadnou pražskou čtvrť.

Jindřiška KRACÍKOVÁ
Královna třetí žena
Brno: CPress, 2019

Historický román české hebraistky vypráví příběh z období nejstarších dějin na území Předního východu. Gebalský král Jakinel si přijíždí do mezopotámského Uruku pro svou třetí ženu. Má se jí stát Bintaja - dcera vysokého velmože, která po smrti matky vyrůstá v chrámu mezi kněžkami. Bintaja je vytržena ze svého prostředí a začíná nový život uprostřed palácových politických a mocenských her, které vedou královy manželky, nádherná a nebezpečná Egypťanka a loajální Chetitka. Bintaja nachází i zde své přátele a je vyhledávána pro své léčitelské umění. Ale lidská zloba, závist a intriky postupně rozvrátí život v celém paláci.

Sandra POGODOVÁ
Hoď se do Pogody
Praha: Cosmopolis, 2020
Audiokniha

Většina lidí má tátu, ale já mám tatu. Můj tata je, jak to jen hezky říct... přírodní úkaz, lokální baron Prášil. Na jeho obhajobu uvádím, že za to nemůže. Naše rodina Pogodů je totiž hodně bizarní seskupení bláznů a toto není ani tak kniha, jako dokořán otevřené okno do našeho obýváku. Vítejte! Doporučuji odskočit si, pak se posadit, slabší nátury se prosím přikurtují, a můžeme začít. Přísaháme s tatou, že všechny příběhy, které zde vyprávíme, se opravdu staly. To je na tom to nejlepší! Audioknihu čtou: Sandra Pogodová, Jan Kanyza a Richard Pogoda

Klára SMOLÍKOVÁ
Pozor, v knihovně je kocour!
Praha: Mladá fronta, 2019

David je náruživý čtenář a každý ví, že při čtení běží čas jinak. Zastavuje se, všelijak se kroutí a pak se klidně obrátí čelem vzad. Kocour Koniáš zálibu svého pána ve čtení zprvu s kočičím nezájmem přehlížel, jenže pak se sám mezi knihami ztratil. David stopuje kocoura a jeho stopy ho dovedou do mnoha českých a moravských knihoven. Jenže chlapec necestuje jen z Prahy do Brna, z Brna do Třeboně a z Třeboně do Podlažic, cestuje také časem, neboť knihovny jsou do sebe knihami zaklesnuté jako most, který spojuje přítomnost s minulostí. Na kocoura ztraceného mezi knihami se musí David vyptat těch nejpovolanějších – knihovníků. Pomůže mu snaživý knihovník Petra Voka či tajnůstkářský Václav Hanka z muzejní knihovny? A může vůbec věřit slovům uhrančivého Jiřího Mahena, knihovníka s černými kruhy pod očima? Pro čtenáře od 9 let.

Kerry FISHER
Žena, kterou jsem byla
Praha: Ikar, 2020

Kate Jonesová opustila svůj starý život a sobě i dceři změnila jméno. Nikdo se nesmí dozvědět, kým byla dřív. Nikdo nesmí přijít na chybu, která Kate zničila život. Stěhuje se na Parkview Road, do ulice plné zbrusu nových domů, a se závistí sleduje, jaký skvělý život ostatní ženy mají. Ovšem až do osudného dne, který vše změní. Stačí jedna tragická nehoda a všechny tři ženy najednou zjistí, že vše, co si o sobě doposud myslely, může být jinak.

Lenka Knapová

Za skromnou krásou tradičních Vánoc

Foto Věra Kociánová

Letošní rok byl divný! To víme všichni. Velikonoce bez koledníků, čarodějnice v srpnu a Štědrý den s otazníky. Proč si tedy nepřipomenout historii některých tradic a zvyků, které patří k předvánočnímu období a k Vánocům…

Přípravu na Vánoce a příchod Jezulátka kromě pravidelné církevní liturgie předznamenává několik dnů v adventu, zasvěcených křesťanským světcům – počítat mezi ně můžeme už sv. Ondřeje 30. listopadu, dále jsou to sv. Barbora, sv. Mikuláš, sv. Ambrož a sv. Lucie. Ke každému z těchto svátků se dřív vázala řada zvyků a magických úkonů zaměřených především na vnitřní i vnější očistu od zlého. U nás se do 21. století udrželo jen slavení Barbory a Mikuláše.

Barbora

Kromě „ponožkové“ nadílky pro děti je živým, a přitom opravdu archaickým zvykem výzdoba domácnosti třešňovými větvičkami. Nejenže v zimním období představují moc obřadní zeleně, ale bývaly i médiem milostné a plodnostní magie: svobodné dívky podle toho, jestli se větvička zazelená a rozkvete do Vánoc, zjišťovaly, jestli se v blízké budoucnosti vdají, hospodáři zase, jak úrodný bude rok. Na Jičínsku ještě před 100 lety nebyly výjimkou barborské obchůzky. Doloženy jsou na Hořicku, kde jejich součástí byly i lidové hry líčící život světice, nebo v Železnici, kde bíle zahalené ženy hodné děti odměňovaly a zlobivé vyplatily metličkou.

Mikuláš

Svatého Mikuláše v biskupské čepici a s bílým plnovousem dnes při obchůzce nebo organizované nadílce doprovází nejčastěji jeden anděl a několik čertů. Dříve skupinku doplňovaly i masky Smrti a dalších figur, které dnes známe spíš z masopustů. Mikuláš si podržuje z minulých dob svou roli učitele a dobrodince, děti zkouší, jestli umějí básničku, a pro každé má sladkou odměnu. Zlobivé děti se ale nejdřív musejí vypořádat s čerty, kteří za hrozného povyku a chrastění řetězů vyhrožují peklem. To chrastění řetězy dřív nebývalo samoúčelné – bylo jedním z projevů tzv. „obřadního hluku“, který má zahánět zlé síly. Z tohoto pohledu bychom vlastně měli být rádi, že dnes děti práskají petardy, kde se dá…

Ke Štědrému dni a následujícím dním, kdy oslavujeme narození děťátka Ježíška, se snažíme domácnosti odpovídajícím způsobem vyzdobit a připravit i všechno ostatní, co k Vánocům patří.

Betlém

Velké chrámové betlémy, zobrazující narození Ježíše Krista, se do střední Evropy rozšířily v 16. století z Itálie prostřednictvím jezuitů. V Praze byl první betlém postaven v roce 1562 u Svatého Klimenta. O více než dvě stě let později vyhlásil císař Josef II. zákaz vystavovat betlémy v kostelích. Lidé si jimi následně ve zmenšené podobě začali o Vánocích zdobit vlastní domácnosti. Během 19. století se stavění betlémů neboli jesliček rozšířilo po celých českých zemích. Největší oblibu získaly dřevěné vyřezávané betlémy, chudší rodiny se ale spokojily i s betlémem papírovým.

Stromeček

Počátky vánočního stromku se vynořují v 16. století v pramenech z Alsaska a Porýní pod názvem meyen, máje. Od počátku byl pojat jako strom darový, ozdobený byl jablky a oplatkami, které si děti mohly otrhat. U nás jsou stromky ojediněle objevují až začátkem 19. století, první oficiální zpráva o stromku jako rozšiřující se součásti českých Vánoc vyšla v roce 1854. Ještě na začátku 20. století ale stromek na venkově nebyl žádnou samozřejmostí.

Po první světové válce se rozšířila tradice stavění vánočních stromů na náměstích. Za jejího zakla-

datele v českých zemích považujeme cestovatele Rudolfa Těsnohlídka – na jeho popud byl totiž 13. 12. 1924 v Brně na náměstí Svobody rozsvícen první vánoční strom republiky. Až o rok později tradice začala i v Praze a v následujících letech se rozšířila do mnoha dalších československých měst a městeček. V současné době tak oblíbené společné rozsvěcení vánočních stromů na náměstích navazuje na tuto prvorepublikovou tradici po desetiletích jejího zákazu.

Foto Sbírka soudobé dokumentace a kopií na hradě Pecka

Ozdoby

Nejen na venkově, ale ani ve městě mezi původními ozdobami na vánočním stromku nesměla chybět jablka jako symbol života. Vesničtí hospodáři dále stromky zdobili slaměnými figurkami, ořechy, sušeným ovocem a dalšími plody z úrody, lidé ve městech zase cukrovím a podomácku vyráběnými papírovými ozdobami a řetězy. Obliba foukaných skleněných ozdob se rozšířila ve 30. letech 20. století, kdy se naše země stala jejich hlavním výrobcem i vývozcem. Významné dílny a menší podniky vznikaly i v Podkrkonoší. Světovým unikátem je dnes výroba perličkových ozdob v Poniklé, tradice výroby vánočních ozdob trvá v Miletíně, Dvoře Králové nad Labem, na Jablonecku a na mnoha dalších místech. Skleněné koule, figurky a špice v v 60. letech doplnily elektrické žárovičky, které vystřídaly do té doby běžné voskové svíčky.

Dárky

Dary o Štědrém dni jsou u nás doloženy už ve 14. století. Tradice darování jako magického úkonu, který má přinést požehnání a prosperitu dárci, je ještě starší. Samotné dárky pod stromečkem, tak jak je známe, ale do většiny našich domácností pronikly až ve 20. století. Před sto lety děti nejčastěji dostávaly praktické věci v podobě obuvi nebo oblečení, na venkově se dlouho členové rodiny obdarovávali jablky a ořechy, jen v lépe situovaných rodinách se dětem plnila smělejší přání a pod stromečkem na ně čekala panenka, brusle, nebo dokonce stavebnice. Balení dárků do ozdobného vánočního papíru k nám přišlo po první světové válce z Ameriky. Potištěný balicí papír byl vydařeným marketingovým tahem americké firmy Hallmark v roce 1917.

Vánočka neboli štědrovnice

Štědrovnice či štědrovka byl v našem regionu často používaný výraz pro vánočku na štědrovečerním stole. Hospodyně si na její přípravě dávala záležet – povedená, dozlatova upečená vánočka totiž znamenala, že se rodině bude v dalším roce dařit. Když se naopak vánočka připálila, naznačovalo to nemoc v rodině. Při štědrovečerní večeři rozkrájel hospodář jednu štědrovku na díly, pro každého člena rodiny, a společně ji snědli, aby se jeden druhému neztratili. Pomocí kousků štědrovnice se prováděly i některé magické úkony v hospodářství. Po večeři se kousek dal kravám, aby hodně dojily, zbytky od Štědrého dne se donesly také stromům v sadu a vodě ve studni pro zajištění jejich zdraví a dostatku.

Ryba

V Čechách byla původně ryba nejen o Vánocích běžným postním jídlem i u chudších vrstev obyvatelstva. Až po třicetileté válce se ve zpustošené zemi stala vzácností a z vánoční tabule vymizela. Tradičními jídly našeho kraje tak zůstala houbová mléčná polévka, jáhlovo-houbový nákyp zvaný hubník nebo kuba, štědrovnice (tedy vánočka), peciválky a muzika – směs křížal a kousků vařeného ovoce. Ryba, nejběžněji vzhledem k naší rybníkářské tradici kapr, se znovu na svátečním štědrovečerním stole objevuje od 19. století – ještě v období první republiky se pro tuto příležitost tradičně připravuje kapr na modro nebo kapr na černo. Ryba jako postní jídlo symbolizuje Ježíše Krista, který nasytil zástupy, a připomíná chudobu, v níž přišel na svět.

Věra Kociánová

Vítečkovy sněhové Vánoce

Konečně Vánoce! Moc se těším, protože budeme od Štědrého dne na horách lyžovat. Doma s tátou zabíjíme po velkém zápolení pětikilového kapra, pořád se mrská, dokonce nám i vyklouzne na betonovou násep. Nakonec ho držím v utěrce a táta ho klepne paličkou. Ale když se rozpřáhne, já raději zavírám oči. Když je po všem, tak ho naposledy pohladím a prchám pryč. Víc vidět nemusím. Maminka připravuje bramborový salát. Zítra si vše naložíme do auta a frčíme na chalupu. Jen doufám, že dojedeme až k chalupě, nechtělo by se mi na sáňkách v hlubokých závějích tahat hrnec bramborového salátu. Jen nechápu, jak nás Ježíšek najde. Už to mám! Nechám mu dopis.

„Mami, jaká je adresa na chalupu?“ ptám se zvídavě.
„Nevím přesně, Vítečku, proč to chceš vědět?“
„No, aby na nás Ježíšek nezapomněl.“
„On si tě najde, je přeci všemocný.“
„Nejsem si jistý, nerad bych ho zmátl. Třeba tu zaklepe na okno, uvidí, že je zhasnuto, a bude myslet, že jsem třeba nemocný v nemocnici. Tak mu musím nechat vzkaz.“
„Co je, ty mudrlante? Přinesl jsem ti dušičku kapra,“ říká vesele táta.
„Fuj, smrdíš rybinou! Co to je? Ani to neukazuj,“ zlobí se maminka.
„To je opravdu rybí duše? Vypadá to jako malý balonek. A tati, jaká je adresa na chalupu?“
„Rejdice 99, proč se ptáš?“
„Musím tu nechat vzkaz pro Ježíška, že nejsem doma.“
„Máš pravdu, aby mně nezapomněl dát košile a pantofle. V čem bych pak chodil?“

Ráno je krásně slunečno a já se nemůžu dočkat, až budu na sjezdovce. Letos budu na lyžích poprvé. Jako prvňák ještě neumím lyžovat, ale menší kopeček jsem už sjel úplně sám. Z mých kamarádů neumí lyžovat nikdo. Jen si jezdí na sáňkách, což mně se zdá nebezpečné. Loni jsme to pádili na sáňkách se starším bratrancem po sjezdovce neuvěřitelnou rychlostí, až jsme málem skončili v potoce, a já si úplně promočil boty neustálým brzděním. Maminka nám pěkně vynadala a já z toho dostal horečku a byl týden nemocný a to jsem měl jarní prázdniny.

Naše staré modré auto nás vyváží až na chalupu. Všichni si oddychneme. Někdy je to hodně dramatická jízda, ale já se celou cestu do prudkého kopce držím a ani nedutám. Nosíme dovnitř zavazadla a hurá na svah.
Cestu k vleku úspěšně sjedu. Vlekaři nás upozorní, že dnes jezdí vlek jen do oběda. Jsem trochu zklamaný. Co budu dělat odpoledne? Možná stavět sněhuláka, když sáňkovat se bojím.

V pět hodin odpoledne je pořádná tma. Jsem nalepený na okně a vyhlížím Jéžíška. Stále nic. Přemýšlím, že sem dorazí asi na saních, to mě nemůže minout, když bydlíme přímo na sjezdovce. Náhle se ze tmy objeví dvě velká bílá světla.
„Ježíšek, je tady, jede, už jede!“ vyběhnu v bačkůrkách před chalupu.
„Kam letíš, budeš mít mokré bačkory,“ volá maminka.
„To nebyl on, jen blbá rolba,“ říkám nešťastně.
„Neboj, já si myslím, že po večeři přijde komínem,“ říká tatínek.
„Komínem? To by se nevešel,“ divím se.
„Vešel, půjdeme se podívat na půdu.“

Mezitím maminka připravuje štědrovečerní večeři. U stolu se modlíme, zapálíme svíčky a pustíme se do jídla. Pod okny stále jezdí rolba, ale já se už nenechám zmást.
„Půjdu na půdu číhat,“ říkám po večeři.
„Jen jdi,“ řekl tatínek.
Čekám, čekám a stále nic. Po chvíli slyším zacinkání.
„Vítečku, někdo zvoní, pojď otevřít,“ volá maminka.
Trhnu sebou a rychle běžím dolů po schodech, div neporazím dřevěné běžky, které jsou opřené o zeď. Otevřu dveře a na prahu leží velký plátěný pytel.
„To je pošta?“ udiveně na něj hledím.
„Koukni se pořádně,“ povídá tatínek.
„Jejda, tolik dárků, ale kde je vánoční stromeček?“
„No přeci před tebou,“ říká maminka.
Vzhlédnu do tmy a najednou se barevně rozsvítí malý smrček, který tu roste už od mého narození.
„Jéééé, to je nádhera. Barevné žárovky a jak krásně blikají,“ žasnu.
„A já si půjdu dovnitř rozbalit dárky,“ říká tatínek a zmocní se těžkého pytle.
„Jé, já taky.“
Přeci mě Ježíšek našel. Nejspíš musel číst můj dopis a komínem nepřišel, protože by to nestihl, asi mi ty dárky poslal kouzelnou poštou, proto ten pytel před chalupou. Táta rozbaluje bačkory a košile, jak si přál.

Maminka dostává knihu Zapadlí vlastenci. Prý je to krásná kniha z místního prostředí. Já dostávám spoustu plyšáků a běžky.
„To aby ses nenudil, až zastaví vleky," povídá tatínek. Moc nadšený z toho nejsem. Raději sjíždím kopce na sjezdovkách než stoupat a funět do kopce na běžkách. Po krásném dni usínám jako špalek.

Ráno mě probouzí ostré rány.
„Co se děje?" vykouknu z okna a vidím sníh. Nebo snad lavinu?
„My jsme zabarikádovaný," děsím se.
„Už to tak bude."
Přes noc napadlo moc sněhu a střecha ho neudržela.
„Tatínek se teď prokousává lopatou ven," říká maminka.
„To jsme zapadlí vlastenci." Podívám se na obal knihy, jak se skupinka hudebníku brodí ve sněhu.
„Máš pravdu, Vítečku."

Do světnice přichází táta a přináší s sebou zimu. Má tmavý kabát plný sněhových vloček.
,,Brrrr, zavři dveře, vypadáš jak lední medvěd," řeknu.
„Obrovská kalamita, všude bílo a sníh. Vleky ale jezdí. Rychle ven z postele, budeme trénovat velký oblouk," povídá tatínek.
Takže nebudu trávit den u pohádek a cukroví, nejspíš dojde i na obávané běžky. Pak si ale určitě postavím velkého sněhuláka!

Alena Nedomová

Poděkování za úrodu

Poděkování za úrodu se uskutečnilo 11. října před kostelem sv. Bartoloměje v Pecce.

Z důvodu opatření kvůli covid-19 bylo skromné, bez muzikantů. Pan farář Lubomír Pilka měl moc pěkné čtení a požehnal doneseným výpěstkům. Výzdobu tvořily podzimní květiny, ovoce i zelenina. Ke koupi byly domácí marmelády a mošty. Nakonec se účastníci donesenými výpěstky navzájem podarovali.

Všichni zúčastnění se shodli, že by bylo pěkné, aby tato letitá tradice našeho městečka nadále pokračovala. Tak se těšme na příští rok s větší účastí.

-pp-

Rok 2020 v domě s pečovatelskou službou

Tento rok byl vzhledem k pandemii pro každého člověka nepříjemný, pro obyvatele DPS obzvlášť. Začátkem března jsme ještě stihli společně oslavit MDŽ. Připravili jsme malé pohoštění, k zábavě přispěly krásné písničky díky muzikantům panu Pavlíčkovi a panu Stuchlíkovi. O týden později jsme oslavili životní jubileum paní Jiřinky Raisnerové. Dopřála nám výtečnou hostinu a k zábavě opět zahráli naši oblíbení muzikanti pan Pavlíček a pan Stuchlík. Jim patří náš velký dík.

Pak už se ale dostavila pro všechny nepříjemná doba, která překazila naše další plány. Zavedla se tu potřebná opatření a omezení, což pro starší obyvatele domu znamenalo trávit většinu času doma. Jejich hlavním společníkem tak byla především televize, ze které však vycházely jen samé černé zprávy. V této nelehké době jsou pro všechny velkou oporou zdejší pečovatelky. Vždy měly a mají pro každého uklidňující slova, úsměv. Jejich pomoc a pracovní nasazení i na úkor svého volného času byla obdivuhodná. Vždyť nejen v DPS každému obstarají, co potřebuje, ale ještě se starají o několik starších občanů v Pecce a okolních vesnicích. Díky nim a také opatřením ze strany místního úřadu jsme tuto dobu zatím zvládli všichni bez úhony. Doufáme, že tomu bude tak i nadále.

Blíží se vánoční svátky, a tak bychom si rádi udělali alespoň malé společné posezení s našimi pečovatelkami a poděkovali jim za jejich nelehkou práci.

Věříme, že příští rok už bude hezčí, veselejší a bez černých zpráv.

Krásné vánoční svátky a šťastnější nastávající rok 2021 všem občanům přejí obyvatelé DPS.

Obyvatelé DPS

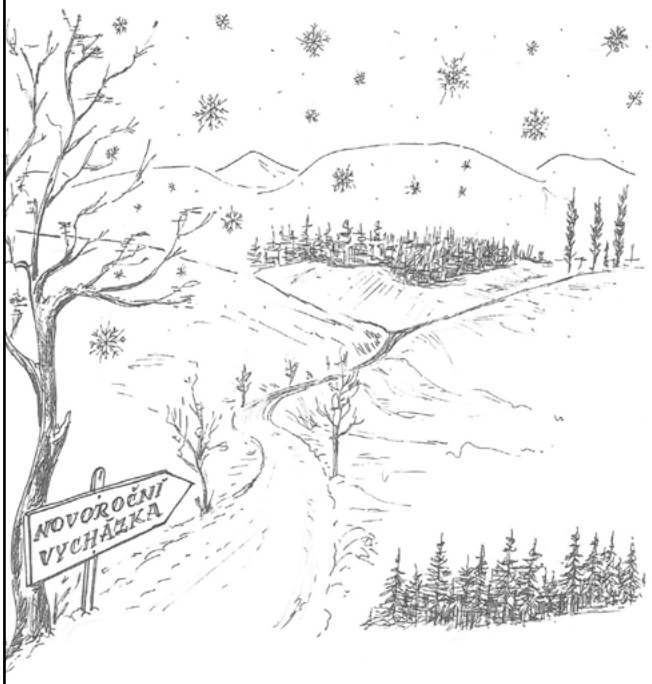

30. ročník

Novoroční vycházky na Krkonošskou vyhlídku

1. ledna od 14 hodin,
náměstí Kryštofa Haranta v Pecce

Motto: Jak na Nový rok, tak po celý rok;

Start: ve 14 hodin před Úřadem městyse Pecka;

Cíl: Krkonošská vyhlídka;

Účast: bez věkového omezení – každý, kdo chce udělat něco dobrého pro své zdraví a popřát přátelům a známým do nového roku;

Délka trasy: asi 5 km;

Celkové stoupání: 201 výškových metrů;

Způsob: jak to komu vyhovuje – chůzí, během, během na lyžích, na kole – prostě na „vlastní pohon“;

Občerstvení zajištěno na vyhlídce.

Pořadatel TJ Harant Pecka za podpory Městyse Pecka a sponzorů

O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku aneb

Jak to bylo dál

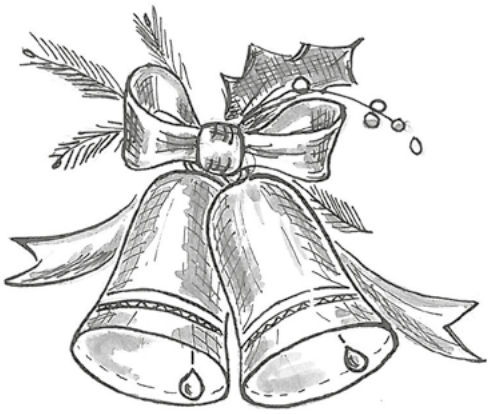

Královně Večernici a králi Solimanovi se narodila krásná holčička. Měla světlé kučeravé vlasy po tatínkovi a velké zvídavé modré oči po mamince. Princeznu pojmenovali Jitřenka, protože se pravidelně probouzela jako první.

Roky utíkaly, na zámku bylo blaho a veselo. Jitřence ale bylo smutno. Měla na zámku pár kamarádů, ale vůbec si nerozuměla s princeznami od strýčku Větrníka, Slunečníka a Měsíčníka. Zdály se jí být příliš marnivé a rozmazlené. Pořád chtěly nové a nové hračky. Posmívaly se jí, že neumí vyslovovat písmenko ř. Pokřikovaly na ni Jitěnko, a když měly zlobivou náladu, tak dokonce i Jitrnice.

Jednou se při venkovních hrátkách zatoulal zlatý míč. Holčičky se vztekaly, že ho Jitřenka určitě někde ztratila. Byly na něm granátky, které ona měla podobné ve své šperkovnici. Princezna Rebeka byla přesvědčená, že je z míče vydlabala.

„Já ti za to vydloubu oči, jestli ten míč do večera nedoneseš!“ rozčilovala se Rebeka, dcerka Měsíčníka. Takové vyhrožování slýchala Jitřenka často a raději se schovávala v komnatě. Večer ráda pozorovala hvězdy. Přála si, aby sestoupil z nebe princ a odnesl si ji pryč z této Země. Čekala a čekala a volnou chvíli si krátila hraním na piano.

Netušila však, že ji každý večer poslouchá statný a odvážný mládenec Dobromil. Doslechl se, že v zámecké zahradě rostou ty nejsladší hrušky v kraji. Jednou při mohutném větru popadaly až do městečka. Nikdo je však nejí. Čeládka je dává prasatům. Zámecká šlechta si pochutnává jen na exotickém ovoci z nejrůznějších koutů světa. Mango, kokosy, ananas, fíky a mnoho dalších.

Dobromil se v noci vydal na královské hrušky, ale víc ho přivábil nádherný dívčí zpěv. Vyšplhal na nejbližší strom a spatřil spanilou princeznu. Od té doby chodil každý večer. Zrovna na sedmnácté narozeniny princezny Jitřenky pod ním praskla větev. Královský pes začal zuřivě štěkat. Probudil hradní stráž, která měla být v pozoru, a ne na škopku podřimovat. Kluka chytli a okamžitě ho zavřeli do hladomorny.

Princezna se lekla, všechno pozorovala z okna. Věděla o tajné chodbě. Tak se potichoučku vytratila z komnaty a spěchala do hladomorny. Povídali si celou noc, až oba usnuli.

Ráno král vyhlásil poplach, že byla princezna Jitřenka unesena. Naštěstí ji stráž brzo objevila. Král se nejdříve moc zlobil, ale když viděl, jak je princezna spokojená, že hoch vlastně nic špatného neprovedl, rozhodl se, že ho z hladomorny pustí pod podmínkou, že se bude starat o zámecké hrušky.

A byla svatba. Na veselce nemohl chybět i Větrník, Měsíčník a Slunečník. Všechny tři princezny pukaly závistí. Nezbývá jim nic jiného než si hrát s údajně ztraceným zlatým míčem.

Hodovalo se a pilo. A jestli neumřeli, žijí na zámku dodnes a pochutnávají si na sladkých hruškách.

-pp-

Literární soutěž pro mladé spisovatele

Vymysli a napiš POHÁDKOVÝ PŘÍBĚH dle své fantazie. Text napsaný na počítači nebo ručně doruč do knihovny osobně, poštou, e-mailem do konce února 2021.

Nezapomeň uvést: jméno a příjmení, věk a kontaktní údaje (e-mail nebo adresu).

Nejúspěšnější příběhy budou vystaveny v knihovně a otištěny v Listech Peckovska.

Literární křížovka

V tajence je ukryt název knihy z roku 2019 spisovatelky, publicistky a scénáristky Petry Dvořákové. Je to český profesní i vztahový román o lékaři, který před plíživým vyhořením zvažuje, co dál se životem. Správné znění tajenky z Listů Peckovska 3/2020 je: Mona.

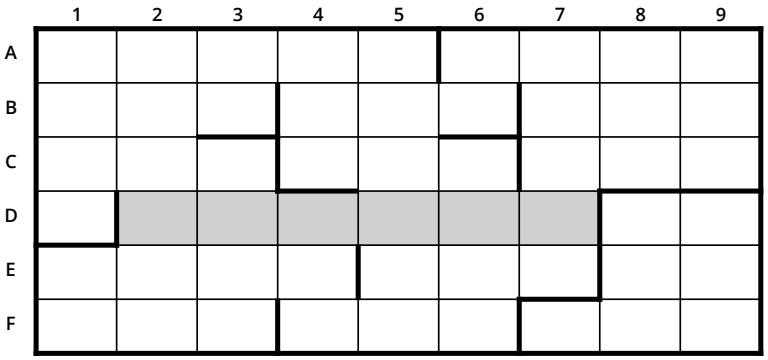

Vodorovně:
A. Droga; lán; B. Indické platidlo; hydrid sodíku; lesní porost; C. Angl.: Přidat; zájmeno; vysoké karty; D. Předložka; tajenka; šlechtický přídomek; E. Český youtuber; evropská atletická asociace; iniciály režiséra Vadima; F. Planetka; německy: Když; ten i onen;

Svisle:
1. Protiklad; zkr. knokautu; 2. Pěší tunel; 3. Anglická předložka; umělkyně; 4. Československá taneční skupina; vázání koberců; 5. Jméno španělského skladatele de Fally; 6. Označení kyselosti; řeka v Turecku; 7. Písmeno alfabety; chem. zn. kyslíku; 8. Bor: klep; 9. Ozvěny; ženské jméno;

Pomůcka:
add; aras; Oda; Pon; rya

Peckovští rodáci

Narodil se v Pecce v r. 1920, přežil věznění v koncentračním táboře – byl zatčen 24. 4. 1944 a vězněn v KT Dachau a Mathausen až do konce války.

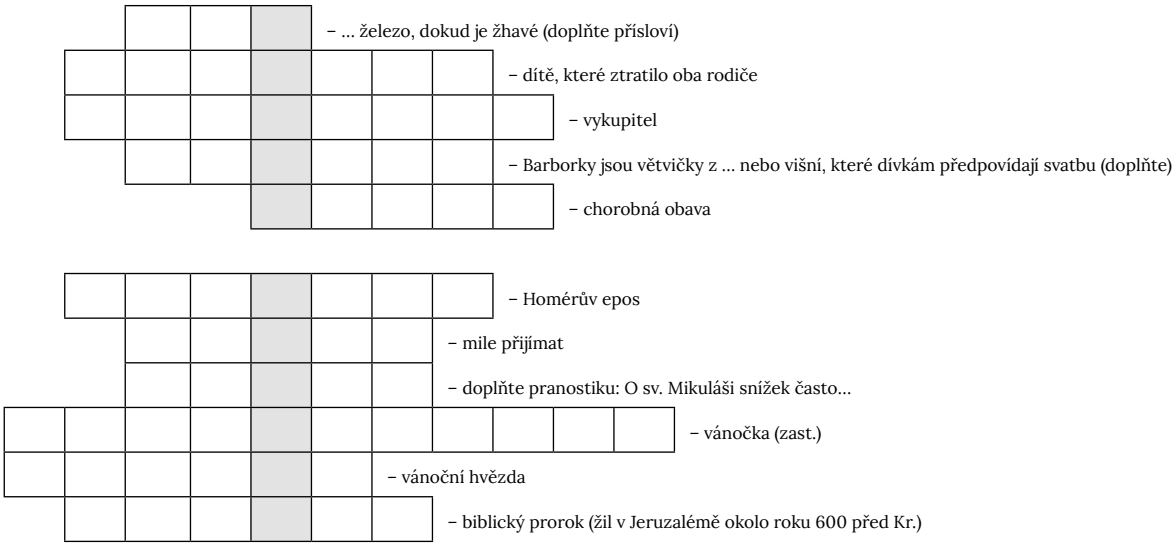

Sudoku

Cílem hry je doplnit chybějící čísla 1 až 9 v tabulce tak, aby platilo, že v každém řádku, v každém sloupci a v každém z devíti čtverců jsou použita vždy všechna čísla jedna až devět, ovšem každé číslo jen jednou. Pořadí čísel není důležité.

1			4					6
8	7	3		6	2		4	1
					5		9	
		8			1	7		3
		7		4	8		5	
	3	2	6				8	
		5		9		6		
	4	1	8	2				5
9					3		7	2

Zpracovala:
Jana Knapová

Cykloturistický rok 2020

Cykloturisté zahájili pravidelné vyjížďky až 6. června. Původně plánovali zahájení na 8. dubna, ale koronavirus udělal své. Poslední vyjížďka se uskutečnila 3. října. Celkem vyjeli cykloturisté 12x a dohromady ujeli 552 km. Nejkratší vyjížďka měřila 30, nejdelší 89 km. Celkově se vyjížděk zúčastnilo 18 cykloturistů. Tolik stručná statistika a teď to ostatní:

Dne 8. dubna měla být sezóna zahájena druhým vzpomínkovým cyklovýletem „Po stopách první vyjížďky“ uskutečněné 16. dubna 1996 v rámci akce Rodným krajem na kolech. První vzpomínková jízda se jela v dubnu 2019 a zúčastnilo se jí přes 30 bývalých „mlaďasů a dospěláků“. Bylo to moc hezké.

Tuto akci bychom chtěli každoročně opakovat vždy v dubnu, tak s termínem do budoucna počítejte. Náhradní vzpomínková jízda se uskutečnila až 15. srpna a zúčastnilo se jí 14 cyklistů. Mnohým, kteří by rádi jeli a zavzpomínali si na tehdejší výlety, termín z nejrůznějších příčin nevyhovoval. Při této příležitosti jsme vzpomněli položením kytiček p. Ladislava Erberta a pana Josefa Horáčka, kteří s námi už nikdy nepojedou. Tento akt ale nehodláme v budoucnu opakovat, protože zcela zákonitě nás bude na jedné straně ubývat a na druhé přibývat. A to nechceme připomínat. Jezdíme přece pro radost!

Při pravidelných sobotních vyjížďkách jsme navštívili v okrese Jičín, Trutnov, Semily a Hradec Králové místa, kam bychom se jinak určitě nedostali. A my přece chceme poznávat kraj, ve kterém žijeme!

Mimo tyto organizované jízdy jezdí „rodinné party“ v České republice i v zahraničí nejrůznější trasy, kde najezdí mnoho kilometrů a vidí ze sedel svých „svalohybů“ krásy naší rodné planety.

Pan inženýr Josef Berger pravidelně reprezentuje Pecku na akcích Na kole dětem, kde se vyberou značné částky peněz sloužící k ulehčení situace onkologicky nemocných dětí. Některé z těchto akcí bychom se v budoucnu mohli i zúčastnit.

Jen škoda přeškoda, že se na činnosti peckovských cykloturistů nepodílí více „mlaďasů“, ani těch již trochu odrostlejších. Víme, že někteří jezdí sólo, ale i tak by přece mohli občas naše řady posílit.

Tak tedy: Do příští cyklosezóny mnoho zdraví, šťastné kilometry a jenom to nejlepší. Sportu zdar a cykloturistice zvlášť!

PS: Při dopsání výše uvedených řádků dne 12. října došla smutná zpráva: zemřel pan Jindřich Kalousek, spolujezdec na mnoha a mnoha kilometrech. Byl bezvadný, spolehlivý a obětavý kamarád. Bude nám scházet.

Jiří Styblík

S optimismem do nového roku

Letošní, vskutku prazvláštní rok nám umožnil pouze pět společných výletů z deseti plánovaných. Nemohl se konat ani tradiční květnový pochod, což nás zvlášť mrzelo. Ale jak se říká - Nemůže být pořád posvícení. Neustáváme proto v hledání dalších zajímavých procházek na příští rok, protože příroda není ani restaurace, ani obchod, ani provozovna služeb a pojme nás velké množství i s požadovanými rozestupy a jinými omezeními. Příroda je lék na špatné nálady a splíny a je hlavně všudypřítomná. Sledujte proto naši vývěsku na náměstí a připojte se k nám, kdykoliv budete mít čas a náladu objevovat okolí svého domova.

Přejeme vám všem vykročení do nového roku s optimismem a chutí všímat si věcí, na které už jsme mnozí zapomněli. Překonávejte svá „nechtění“ a určitě vám to přinese radost.

Za KČT Pecka Jana Kopecká

Společenská rubrika

Oslavili svá životní jubilea

Ve 4. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Bryknarová Dagmar z Pecky – 85 let
Podlipná Miroslava ze Lhoty u Pecky – 80 let
Kopecká Helena z Pecky – 96 let
Stuchlík Ladislav z Pecky – 87 let
Vágenknechtová Zdenka z Pecky – 85 let
Rychterová Naďa z Pecky – 80 let
Müllerová Milada z Pecky – 86 let
Šaclerová Lidmila z Bělé u Pecky 88 let
Pavel Miroslav z Pecky – 86 let
Šulcová Růžena ze Staňkova – 89 let
Pšenička Jaroslav z Pecky – 90 let
Straňková Marie ze Lhoty u Pecky – 93 let
Bryknar Miloslav z Pecky – 88 let
Reimont Vladislav z Pecky – 87 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

Navždy nás opustili:

Kalousek Jindřich z Pecky
Petr František z Vidonic
Malý Milan z Pecky
Langnerová Jindřiška z Pecky
Šecová Libuše z Pecky
Břetislav Vejvoda rodák z Pecky
Marie Stuchlíková z Vidonic
Stuchlík Ladislav z Kalu

Věnujme jim tichou vzpomínku.

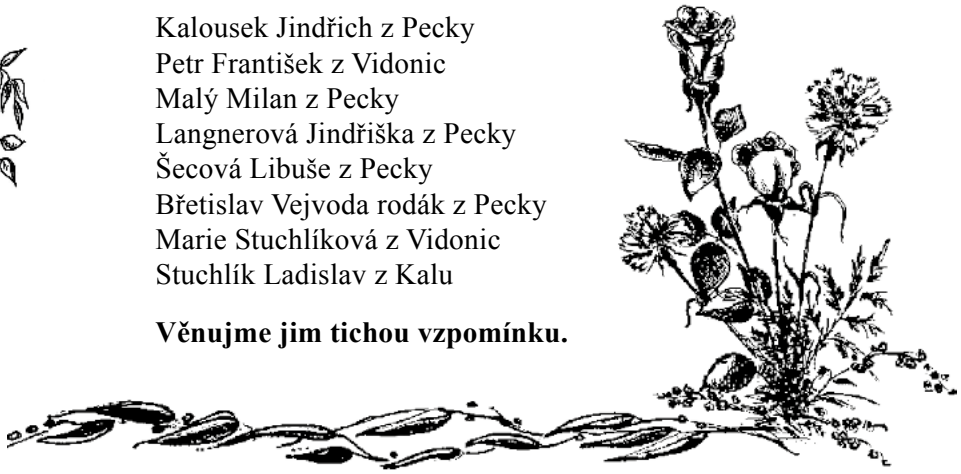

Další číslo Listů Peckovska vyjde v březnu 2021.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. března.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska
Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.
prosinec 2020 – březen 2021, ročník XXX.
Řídí redakční rada ve složení:
Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelářová,
Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová
grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz
e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz
Počet výtisků 250
Cena 20 Kč